

Tscherning: Jeg maa naturligtviis, ligesom de fleste Andre, indlede disse Forhandlinger med at sige, at jeg er overbevist om, at en Krigsskat er nødvendig og nyttig, og at vi have ventet den længe og ikke kunnet undvære den. Alt dette er jeg fuldstændig overbevist om. Dernæst maa jeg tage min egen og mine Standsfællers Stilling i Betragtning. Jeg er, som bekendt, Pensionist, og af dem leve der mange her i Kjøbenhavn; de bedst stillede af disse have kun $\frac{2}{3}$ Deel af deres Gage i Pension, og det synes derfor urimeligt, om vi Pensionister, der boe her i Kjøbenhavn, skulle betale lige saa meget i Indkomstskat, som de Andre. Naar jeg nu først har taget min egen Stilling noget ivare og erklæret mig villig og beredt til at betale en Indkomstskat, skal jeg gaae over til det almindelige Spørgsmaal. Denne Lov foreligger som en Nødvendighedslov, der har maattet gribe de Midler, der ere nærmest for Haanden, for sikkert at kunne regne paa en vis bestemt Indtægt. Saa vigtigt og rigtigt det ogsaa er hellere at beskatte efter en Indtægtslov end at tage Hartkornet som Maalestof, vil det dog, saa længe vi ikke kunne spaae bedre om, hvad en Indkomstskat over det hele Land vil bringe, end vi nu kunne, være rigtigt den Gang at holde os til Hartkornet af den simple Grund, at man veed, at den her foreslaaede Skat af 540,000 Rb. af Kjøbenhavn og 390,000 Rb. af Kjøbstæderne tilligemed Skatten af Hartkornet paa Landet vil udgjøre mindst „to Millioner og nogle Hundrede Tusinde Rigsdaler“; denne Skat kunne vi strax gjøre i Mynt og benytte den som Pant for Kreditbeviser, om det skal være allerede i Overmorgen, medens en Skat med et ubestemt Beløb, men gennem en bedre Lov, ikke har denne finansielle Betydning. Der er Ingen, der er saa enig med mig heri, som det ærede Medlem for Mariager (A. Hage); han veed bedre end nogen Anden, at naar man strax skal flaae Penge under billige Villkaar, er det at kunne bruge de mindre, cirkulerende Kreditbeviser, der have et godt Grundlag, det bedste Middel. Det er

forsøgt og efter min Mening det bedste Middel. Jeg kjender ikke Lovens Intention, men saaledes foreligger Loven for mig, at det er dens Hovedbetydning, at medens den efter al Sandsynlighed vil indbringe 3 Millioner, have vi Sikkerhed for, at den vil indbringe 2,200,000 Rb., og dem kan Monarchiet strax mynte med, naar det veed, at det faaer Loven fra os en af Dagene. Nu kommer den mere i det Enkelte gaaende Betragtning. Man siger: 3 beskattede Hartkornet igjen, og det er en Feil; men ved Siden deraf maa man lægge Mærke til, at der her for Hartkornbeskatningen er en Sikkerhedsventil, idet der nemlig hævdes den staaer en Indkomstskat. Det er blevet sagt, at vi ikke bør lade Eiendomme under 2 Skjæpper Hartkorn slippe for at betale Skat, thi Arbejderen har for Dieblisset den bedste Stilling i Landet. Ja, dersom han har en saadan Stilling, at han er skikket til at betale Indkomstskat, kommer han ogsaa dertil, ifølge § 4, og saa behøver man ikke at sætte hans 2 Skjæpper Hartkorn i Skat. Man skal imidlertid sætte det Beløb, der er fritaget for at svare Skat, saa lavt som muligt. Det er en Feil her i Kjøbenhavn at blive staaende ved 400 Rb., og det er en Feil paa Landet at blive staaende ved 300 Rb.; det er en Feil der at blive staaende ved mere end 100 Rb. Det er ikke paa nogen Maade, fordi man ikke paa Landet til en vis Grad behøver det Samme som i Kjøbenhavn for at leve, men man er der mere vant til at have Svælteremmen om Livet end her. Banen til at undvære er Landbeboerne i Besiddelse af, men det kunne Kjøbenhavnerne ikke, fordi de hver Dag see saa Mange gaae omkring og ryge Cigarer. Saa længe den overdrevne Nydelseshyt bejsler de Ledende i Samfundet, kan man ikke vente, at de, der daglig have den for Die, skulle være anderledes, end disse ere. Derfor kan man paa Landet gaae lavere i saa Henseende, end i den nydelseshyge Hovedstad; men alligevel er det ikke rigtigt at blive staaende ved en Begrænsning af 3—400 Rb. under saadanne